

Türk OFTALMOLOJİ Dergisi

Turkish Journal of Ophthalmology TJO

Editörden,

Bir Bakışta 6. Sayı

Bu sayımızda ilgiyle okuyup yararlanacağınızı umduğumuz 11 özgün araştırma makalesi, 2 derleme, 6 olgu sunumu ve 1 editöre mektup yer almaktadır.

Günümüz modern katarakt cerrahisinde başarıyı etkileyen en önemli faktörlerden biri preoperatif göz içi lens (GİL) gücünün hatasız hesaplanmasıdır. Doğan ve ark., GİL gücü hesaplanmasında, non-kontakt, hızlı ve kolay ölçüm sağlayan, optik biometri esasına dayalı olarak çalışan parsiyel kohorens interferometri (PKI) ve optik düşük kohorens reflektometri (ODKR) cihazları ile yapılan biometrik ölçümleri ve beklenen refraksiyondan sapma değerlerini karşılaştırarak iki cihaz arasındaki uyumluluk ve farklılıkları araştırmışlardır. Ultrasonografik biometri, PKI ve ODKR ölçümleri aynı seansta alınmış 27 hastanın 42 gözü çalışmaya dahil edilmiştir. PKI cihazı ile ön kamara derinliğinin 0,02 mm daha sığ ($p=0,003$) ve K1 değerinin 0,27 D daha dik ($p=0,037$) ölçüldüğü gözlenmiştir. Her iki cihazla alınan ölçümler arasında anlamlı derecede yüksek korelasyon ($p<0,0001$) saptanması ve hastaların postoperatif 1. hafta ve 1. ay beklenen refraksiyon değerlerinden sapma miktarı arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmaması (sırasıyla $p=0,152$ ve $0,181$) nedeniyle klinik kullanımda iki cihazın birbirinin yerine kullanılabilmesi sonucuna varılmıştır (Bakınız sayfa 419).

Alp ve Esgin'in çalışmasında, vitreoretinal cerrahi ve silikon yağı uygulaması yapılan olgularda komplike katarakt gelişimi nedeniyle kombine fakoemülsifikasyon-arka kamara GİL implantasyonu ve transpupiller aktif silikon yağı çıkarımı uygulamasının kornea endoteli üzerine etkisi incelenmiştir. Bu amaçla ikisi diyabetik, 7 hastanın 7 gözünde preoperatif ve postoperatif kornea endotel ölçümleri non-kontakt speküler mikroskop ile yapılmış, ortalama 17 ± 21 , 2 aylık takip süresi sonunda, diyabetik 2 olguda endotel hücre sayısının %32, diğer olgularda %19 (ortalama %23) oranında azaldığı saptanmıştır. Takip süresince hiçbir olguda kornea dekompanasyonu gelişmemiştir (Bakınız sayfa 424).

Afaki ve kapsül desteği olmayan katarakt olgularında implante edilen iris ksaçlı lensleri (İKL) görsel sonuçlar ve komplikasyonlar açısından değerlendirmeyi amaçlayan Şam ve Şahin'in çalışmasında, 21'i ön, 14'ü retropupiller yerleşimli İKL implante edilen ve en az 1 yıl takip edilen 34 hastanın 34 gözüne ait veriler değerlendirilmiştir. İKL'nin görsel rehabilitasyonu sağlamada oldukça iyi sonuçlar verdiği, operasyon zamanının kısa olması ve diğer yöntemlere göre komplikasyonların az olması nedeniyle kombine cerrahilerde avantaj sağladığı vurgulanmıştır (Bakınız sayfa 428).

Taşkın ve Özbek'in çalışmasında, miyopi ve astigmatizmanın refraktif cerrahi ile düzeltilmesinde kullanılan LASIK (60 göz) ve LASEK (60 göz) yöntemlerinin kontrast duyarlılık üzerine etkileri karşılaştırılmış ve ortalama 13,4 ayın sonunda iki yöntem arasında ortalama düzeltilmemiş kontrast duyarlılıklar arası anlamlı fark saptanmamış, her iki grupta son muayenede kontrast duyarlılık değerleri preoperatif değerlerinden yüksek bulunmuştur (Bakınız sayfa 436).

Tektonik (rekonstrüktif) lameller veya penetran keratoplasti, genellikle kornea nekrozu, incilmesi ve perforasyonu ile giden hastalıklarda normal kornea kalınlığını sağlamak ve göz küresinin anatomik yapısını yeniden oluşturmak için kullanılan bir yöntemdir. Tanrıverdio ve ark., farklı etyolojik nedenlere bağlı gelişen ilerleyici periferik kornea incilmesi olan 8 hastanın 8 gözünde uyguladıkları tektonik kornea yama greftinin etkinliğini incelemişler ve bu uygulamanın oküler yüzey ve glob bütünlüğünü sağlama, göz kaybı riskini azaltmanın yanı sıra kabul edilebilir görsel sonuçları da olan bir yöntem olduğu sonucuna varmışlardır (Bakınız sayfa 440).

Yüksekkaya ve ark.'nin çocuklarda tip 1 Diyabetes Mellitus'un (DM) merkezi kornea kalınlığı (MKK) üzerine etkisini ve hastalık süresi, HbA1c düzeyi ve açlık kan şekeri parametreleri ile MKK arasındaki ilişkiyi saptamak üzere planladıkları, 66 tip 1 diyabetik ve 72 sağlıklı çocuğu kapsayan çalışmalarında, diyabetin bu yaş grubunda MKK'ni etkilemediği, hastalıkla ilişkili değişkenler ve MKK arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığı sonucuna varılmıştır (Bakınız sayfa 445).

Pterijum, ülkemizdeki çevre ve iklim koşulları nedeniyle en sık rastlanan oküler yüzey hastalıklarından biridir. Sık nüks etmesi tedavideki en büyük sorunu oluşturmaktadır. Güncel cerrahi tekniklerle nüks oranları çok düşük seviyelere inmiştir. Kılıç ve ark.'nin nüks ve primer pterijum olgularında (54 göz) limbal konjonktival otogreft tekniğini uyguladıkları çalışmasında, bu tekniğin nüksleri önleme açısından en etkin yöntemlerden biri olduğu, hipertrofik, inflame pterijumu olan ve nüks olgulara 1 yıl boyunca siklosporin A ve hidroksipropilmetilselüloz tedavisinin eklenilmesinin nüks oranlarını düşürmede etkin olabileceği ileri sürülmüştür (Bakınız sayfa 449).

Geri dönüşümsüz ve önlenemez görme kaybı nedenlerinin en önemlilerinden biri olan glomom erken tanısı morbidite gelişimi açısından hayati öneme sahiptir. Gerek tanı gerekse takipte kullanılacak yöntemin tekrarlanabilir olması güvenilirlik açısından zorunludur. Günümüzde glomom tanısı ve takibinde giderek artan sıklıkta kullanılan spektral-domain optik koherans tomografi (OKT), tekrarlanabilirliği, spesifite ve sensitivitesi yüksek bir tanı aracıdır. Çam ve ark., spektral-domain OKT ile yapılan retina sinir lifi tabakası (RSLT) kalınlığı ölçümlerine pupilla dilatasyonunun etkisini araştırmak için planladıkları, primer açık açılı glomom ya da oküler hipertansiyonlu 23 olgunun 45 gözünü kapsayan çalışmalarında, dilatasyon öncesi ve sonrası değerlerin benzer olduğunu, pupilla dilatasyonunun RSLT kalınlığını etkilemediğini göstermişlerdir (Bakınız sayfa 454).

Yaşamın ilk altı ayında ortaya çıkan, geniş ve sabit açılı ezotropeya, çapraz fiksasyon varlığı ve akomodatif komponentin olmaması ile karakterize infantil ezotropeyada cerrahi tedavinin zamanlaması konusunda halen fikir birliğine varılamamıştır. Özdemir, infantil ezotropeya nedeniyle opere ettiği olgularını retrospektif olarak incelediği çalışmasında, 18 ay ve daha küçük 10 olgu ile 18 aydan daha büyük 12 olgunun sonuçlarını karşılaştırmış ve cerrahi başarı oranı, ameliyat sonrası kayma miktarı, reoperasyon oranları açısından iki grup arasında anlamlı fark bulunmamıştır (Bakınız sayfa 458).

Gelişimsel koristoma olan dermoid kistler, saç folikülü, ter bezi gibi dermal oluşumlar içeren, keratinize epidermis ile çevrelenmiş benign kitlelerdir. Zaman içinde kistte büyüme, kist duvarında inflamasyon, sekonder fibrozis, spontan rüptür ve fistülizasyon gelişebilir. Adıyeko ve ark.'nin periorbital dermoid kistlerin klinik özellikleri ve eşlik eden inflamasyon bulgularını değerlendirdikleri 48 olgulu serilerinde, en sık tutulum yerinin üst temporal kadran olduğu, lezyona sekonder inflamasyon ve çevre doku değişikliklerinin klinik değerlendirmeye radyolojik tetkiklerde saptanmasında da erken dönemde başladığı gösterilmiştir. Bu nedenle kitle eksizeyonunun erken dönemde uygulanması önerilmiştir (Bakınız sayfa 461).

Bayramlar ve ark.'nin oftalmoloji alanında uluslararası düzeyde makale sayısı ve dağılımını inceleyen çalışmaları bu alanda bir ilk olma niteliğini taşımaktadır. Bu çalışmada, 1990 yılından bu yana Türkiye'nin oftalmoloji alanında dünya makale üretimini yaklaşık %1,5 kadarını gerçekleştirdiği, bu bilimsel faaliyetin zaman içinde katlanarak arttığı gösterilmiştir. Türkiye kaynaklı en fazla makalenin basıldığı dergiler sırasıyla European Journal of Ophthalmology, Journal of Cataract and Refractive Surgery ve Ophthalmologica olarak bulunmuştur (Bakınız sayfa 465).

Bu vesileyle tüm okuyucularımızın yeni yıllarını kutlar, 2015 yılının oftalmoloji camiasına sağlık, mutluluk, başarı ve huzur getirmesini dileriz.

Saygı ve sevgilerimizle,

Editöryel Kurul Adına

Dr. Özlem Yıldırım